

1976/77:80

Nr 80

Måndagen den
7 mars 1977

*Anmälan av
interpellationer*

Måndagen den 7 mars

Kl. 16.00

§ 1 Föredrogs och hänvisades

Propositioner

1976/77:70 till trafikutskottet

1976/77:72 till lagutskottet

1976/77:80 till kulturutskottet

1976/77:85 till försvarsutskottet

1976/77:93 till skatteutskottet

§ 2 Föredrogs och hänvisades

Motioner

1976/77:1391–1412 till utbildningsutskottet

1976/77:1413 till konstitutionsutskottet

1976/77:1414 till jordbruksutskottet

§ 3 Föredrogs men bordlades åter

finansutskottets betänkanden 1976/77:8–11

socialförsäkringsutskottets betänkande 1976/77:16

§ 4 Föredrogs och bifölls interpellationsframställningen 1976/77:109.

§ 5 Anmäldes och bordlades

Skatteutskottets betänkanden

1976/77:22 med anledning av propositionen 1976/77:68 om ändringar
i den indirekta beskattningen jämte motioner

1976/77:23 med anledning av motioner om den allmänna arbetsgivar-
avgiften

1976/77:24 med anledning av motion angående beskattningen av egen-
företagare m. m.

1976/77:25 med anledning av motion om ändring i lagen om skogs-
vårdsavgift

§ 6 Anmälan av interpellationer

Anmäldes och bordlades följande interpellationer som ingivits till kam-
markansliet

den 4 mars

1976/77:110 av herr *Torwald* (c) till herr socialministern om åtgärder
vid konstaterat narkotikamissbruk hos gravida kvinnor m. fl.:

Torsdagen den 3 mars 1977 redovisas i Aftonbladet under rubriken "Baby i Stockholm föddes heroinskadad" att professor Jan Winberg på Karolinska sjukhusets barnklinik misstänker, att ett nyligen fött barn varit heroinskadat. Fallet är inte unikt. Redan tidigare har man då och då hört talas om att nyfödda barn till narkotikaberoende mödrar företett alla tecken på abstinensbesvär och måst medicineras för att minska barnets plågor. Mycket tyder dess värre på att barn till mödrar, som under längre tid använt narkotika, inte bara drabbas av abstinensbesvär i samband med födseln utan även av bestående handikapp som en följd av moderns missbruk.

Ett annat problem är att barn till droganvändande föräldrar riskerar att bli vanskötta och i många fall t. o. m. misshandlade. Erfarenheter från bl. a. Göteborg visar att många av här ifrågavarande föräldrar, som säkerligen har ambitionen att sköta sina barn väl, under perioder av missbruk och/eller abstinens försummar sina barn. När barnen gråter och kinkar på grund av uteblivna måltider eller skötsel ger sig de irriterade narkomanföräldrarna ibland till att misshandla sina barn.

Jag är medveten om att vissa företrädare för socialarbetare – och t. o. m. socialstyrelsen – kategoriskt hävdar, att man skall utmönstra alla inslag av tvång inom socialvården. Men hur skall man då kunna komma till rätta med detta problem? I de flesta fall är det ju socialarbetarna och polisen som först får reda på att vissa individer hemfallit åt narkotikamissbruk. När det i dessa fall rör sig om gravida kvinnor och småbarnsföräldrar bör det enligt mitt förmenande vara vederbörande socialarbetares skyldighet – polisen kan näppeligen ingripa i dessa fall – att se till att den gravida kvinnan kommer under vård och kontroll, så att inte det oskyldiga barnet drabbas av sjukdom och handikapp. I föräldrafallen bör man väl i första hand kunna nöja sig med täta kontroller. Men vid minsta tecken på vanvård bör initiativ tas att skilja barnen från de narkomaniserade föräldrarna. Även i dessa fall måste nämligen barnets bästa sättas i centrum.

Under hänvisning till vad jag här anfört hemställes om kammarens tillstånd att få ställa följande fråga till herr socialministern:

Är socialstyrelsens nuvarande anvisningar för socialarbetarnas agerande vid konstaterat narkotikamissbruk hos gravida kvinnor resp. småbarnsföräldrar tillfredsställande, eller kommer socialministern att ta initiativ till en lämplig komplettering av dessa anvisningar?

1976/77:111 av fru *Theorin* (s) till herr försvarsministern om utbildning av utländsk marin personal:

Enligt en tidningsuppgift den 15 februari 1977 skall 200 marinsoldater ur den malaysiska flottan utbildas i Sverige under två år för att kunna bemanna de fyra torpedbåtar som Karlskronavarvet fått tillstånd att sälja. Regeringen har den 24 februari godkänt att marinen bistår Karlskronavarvet med utbildningen. Redan före regeringens beslut den 24 februari

utsågs utbildningsledaren i Karlskrona. Det ansågs tydligen självklart att regeringen skulle bevilja utbildningstillstånd. Vilken reell möjlighet att säga nej till en sådan utbildning har regeringen haft efter att kontrakt redan tecknats för de fyra Spicabåtarna? En annan naturlig fråga blir: När och av vem fattades de verkliga besluten om utbildningen?

Enligt Asian Defence Journal är Karlskronavarvets fartyg väl lämpade för att ge skydd åt handels- och fiskefartyg men också för att "attackera hamnar och installationer i kustzoner". De franska Combattantetorpedbåtarna, som redan finns i tjänst i Malaysia och som vid den nya beställningen slogs ut av de svenska Spicabåtarna, testades enligt uppgift i en drygt tre veckor lång övning för säkerhetsoperationer mot "subversion, infiltration och organiserad smuggling". De frågor som naturligen inställer sig är följande: Hur har jämförande prov mellan de franska torpedbåtarna och Spicabåtarna genomförts, och var har de skett?

Enligt försvarsutredningen syftar Sveriges säkerhetspolitik till att bevara landets frihet och oberoende. Den kommer till uttryck i den alliansfria politiken, stödd av ett folkligt förankrat totalförsvar, samt i strävandena att minska riskerna för krig och konflikter i världen. Den svenska säkerhetspolitiken bör bidra till en fredlig utveckling i världen, bl. a. genom att söka undanröja konfliktorsaker, bidra till en utjämning av motsättningar och till större förståelse mellan folken samt redan i fred tillvarata våra intressen genom att slå vakt om den internationella solidariteten. Vårt säkerhetspolitiska mål bör vara att i alla lägen och i former som vi själva väljer trygga en nationell handlingsfrihet för att inom våra gränser bevara och utveckla vårt samhälle i politiskt, ekonomiskt, socialt, kulturellt och varje annat hänseende efter våra egna värderingar samt i samband därmed utåt verka för internationell avspänning och fredlig utveckling.

För att Karlskronavarvet skulle få ordern på de fyra torpedbåtarna förutsattes att utbildning av sammanlagt 200 marinbefäl och besättningsmän skulle ske i Sverige i etapper under två år. Denna utbildning får förutsättas inrymma ej enbart grundläggande utbildning, s. k. sjömanskap med kunskap om fartygen, utan också utbildning i vapensystem, förbandsutbildning, taktiskt uppträdande, sjöstrid etc. I första hand krävs för denna utbildning kompani- och plutonofficerare.

Personalsituationen hos den svenska försvarsmakten är enligt uppgift prekär. Sålunda är vakanserna i flottan enligt Militära fakta för regimentsofficerare 7 %, kompaniofficerare 40 %, plutonofficerare 25 % och civilmilitär personal 30 %. Att i det läget ytterligare försämrade de svenska värnpliktigas utbildning genom att utbilda utländsk marin personal synes minst sagt anmärkningsvärt.

Enligt lagen om medbestämmande 19 § har arbetsgivaren – i det här fallet chefen för marinen – informationsskyldighet till de fackliga organisationerna. Enligt samma lag 11 § skall förhandlingar inledas med de fackliga organisationerna vid förändringar av personalläget. Förhandlingar har inte inletts och information har inte givits.

Nr 80

Måndagen den
7 mars 1977

*Anmälan av
interpellationer*

Mot denna bakgrund ber jag att till herr försvarsministern få ställa följande frågor:

1. Har malaysiska officerare tjänstgjort på svenska torpedbåtar?
2. Hur kan utbildning under ledning av svenska officerare inkluderas i ett försäljningserbjudande avseende Spicabåtar?
3. Anser försvarsministern att det är rätt att prioritera utbildning av malaysisk marin personal före utbildning av svenska värnpliktiga?
4. Varför har inte MBL 11 och 19 §§ tillämpats och förhandlingar skett med de fackliga organisationerna?
5. Anser försvarsministern att det står i överensstämmelse med våra säkerhetspolitiska mål att grund- och krigsutbilda främmande marin personal?

§ 7 Kammaren åtskildes kl. 16.02.

In fidem

TOM T:SON THYBLAD

/Solveig Gemert